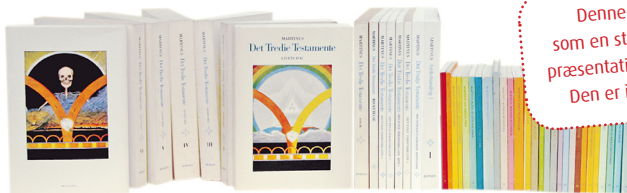

Den røde tråd

i Martinus værk

Det Tredie Testamente

Ved hjælp af udvalgte kosmiske symboler skitseres her den røde tråd i det evige verdensbillede.

Denne publikation er udarbejdet som en støtte ved udstillinger og andre præsentationer af Det Tredie Testamente. Den er ikke skrevet af Martinus selv.

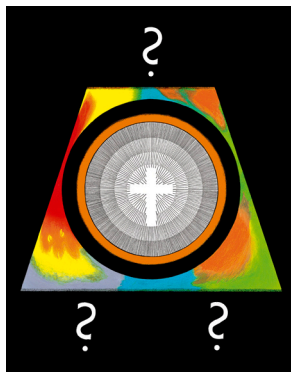
Det Tredie Testamente

”Du har ladet mig se, at ikke et eneste væsen bliver svigtet eller kan blive mislykket i din guddommelige plan. Din ledende hånd er over hvert eneste væsen, hver eneste gudesøn. Du er hos ham i mørket. Du er med ham i hans lidelsesepoker, selv om han ikke aner eller forstår din nærværelse. Du er den ild i hans indre, der får ham sejrrigt at opstå af primitivitetens mørke og kulde for at lade ham lyse og funkke din visdom og kærlighed ud over alt og alle. Således har du ført alle de væsener igennem dommedagen eller ragnaroks mørkessfærer, der i dag befolker dine højeste lysregioner”.

Citeret fra efterskriftet til Livets Bog bind 7. Den første tekst Martinus skrev efter sin kosmiske fødsel, blev til den sidste tekst i Livets Bog – hovedværket i Det Tredie Testamente.

Martinus egne forklaringer på sine 44 kosmiske symboler findes i:
Det Tredie Testamente/Det Evige Verdensbillede bind 1-4.

Ydermere henvises til de korte symbolforklaringer i symbol- og litteraturkataloget.

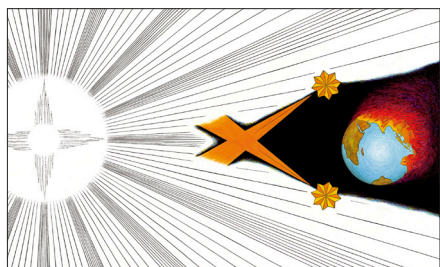
Når livet er et mysterium

Kosmisk bevidstløshed – Symbol nr. 5

For den der ikke kender sig selv helt til bunds, er livet en gåde.

Kendskabet til den fysiske verden og vores egen organisme er ikke nok til at besvare de evige spørgsmål: hvorfra, hvortil og hvorfor.

Intolerance – uvidenhedens symptom

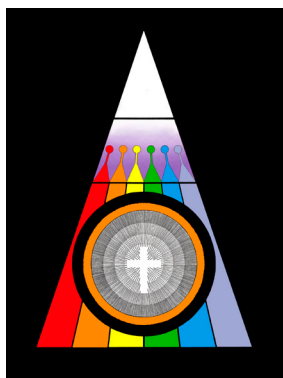

Intolerance – Symbol nr. 3

Uvidenheden påvirker ikke blot vores oplevelse af livet og skæbnen. Den gør det også svært at forstå de andres opfattelser, når de afviger alt for meget fra vores egen. Der opstår let intolerance mellem individer, folkegrupper og

nationer (de to stjernefigurer) med følgende konflikter og krige (verdensbranden).

For at forstå sine medmennesker må man først kunne forstå sig selv. Men denne forståelse – løsningen på livets mysterium – kræver et evigt verdensbillede!

Alle levende væsener er udødelige

Det levende væsen 1 – Symbol nr. 6

”Bag” vor fysiske organisme findes den usynlige bevidsthed, dvs. vores tanker, følelser og forestillinger. Bevidstheden reguleres af ønsker, begær og vilje. Bag disse findes selve livet, vores evige uendelige jeg.

Skaberen

Det evigt levende i os er ikke materielt. Det er ikke sammensat af mindre dele, som alt det skabte og forgængelige. Det er udeleligt, ubegrænset og evigt. Den hvide trekant i toppen symboliserer ophavet til det skabte – vores inderste skaber.

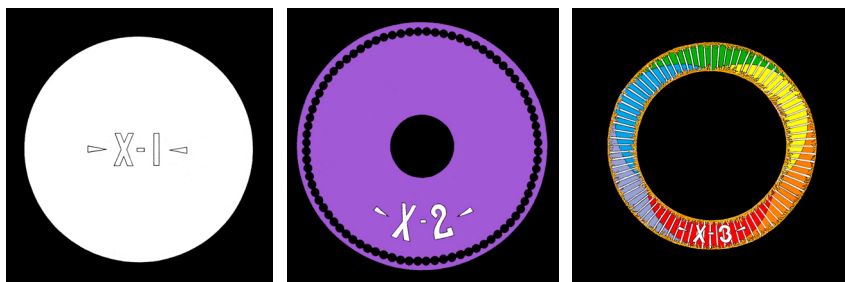
Skabeevnen

Jegets evige evne til at synliggøre sin ubegrænsede natur i tid og rum symboliseres med det violette felt i midten.

Det skabte

Den nederste del med de lodrette farvefelter symboliserer vores timelige oplevelsesredskaber, dvs. vores organisme og bevidsthed, som vi udvikler fra liv til liv.

Det skabte er primært af åndelig natur, den fysiske krop er blot et midlertidigt redskab for oplevelse af livet i den materielle verden. Vi lever således i to verdener, men er i øjeblikket kun bevidst i én – den fysiske verden. Når vi sover, oplever vi primært på det åndelige plan, når vi er vågne primært på det fysiske plan. Symbolets øverste dele betegnes i Det Tredie Testamente for over- og den nederste del for underbevidstheden, der består af dags- og natbevidstheden.

Verdensaltet er et evigt, uendeligt levende væsen

Det treenige princip – Symbol nr. 8, 9, 10

Livet udgør et universelt, evigt princip som er ens overalt. Gud og de evige gudebørn deler samme grundanalyse – ét evigt treenigt princip. Når vi kender os selv, oplever vi os som ét med det samlede, evige og uendelige levende verdensaltet, dvs. Gud. Cirkelformen symboliserer, at Gud og gudesønner er evigt forenede.

Den hvide cirkel

Symboliserer dette Jeg – vores evige inderste kerne og faste punkt. Det er ophavet til al skabelse og forandring i verdensaltet. Gud findes i alle og synliggør sig gennem alle. Her symboliseres det evige Jeg med en cirkel. Vi har alle samme Fader. I Gud lever, røres og ere vi – alle uden undtagelse.

Den violette skive

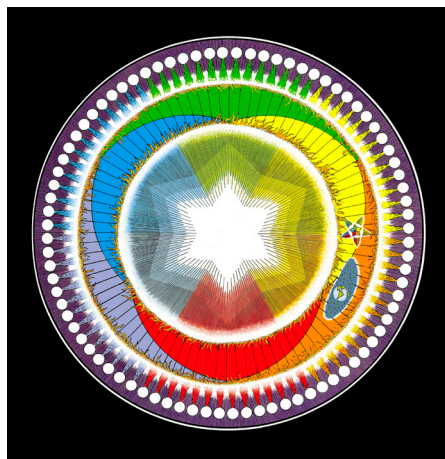
På samme måde som hullerne i en kugleformet lampeskærm fordeler ét og samme lys i flere stråler, opspalter moderenergien (violet) tilsyneladende "den ene" (evigheden og uendeligheden) til "de mange" (tid og rum).

Den farvede cirkel

Symboliserer det evigt skabte, og evigt skiftende, timelige i livet. Hertil hører bevidstheden og den materielle verden.

De tre evige principper, Skaberen, skabeevnen og det skabte udgør ét udeleligt princip, som det ses af næste symbol. Med det evige aspekt forbundet med det timelige aspekt kan vi begynde at skue den guddommelige skabelsesplan.

Den guddommelige verdensplan

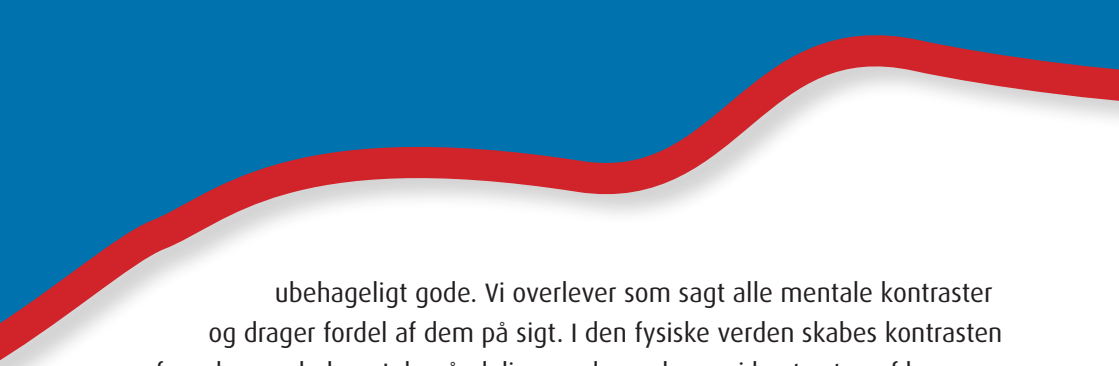
Det evige verdensbillede, det levende væsen II, den evige Guddom og de evige Gudesønner – Symbol nr. 11

Den evige skabelsesplan

Alle levende væsener har, ligesom Gud, et evigt jeg, der overlever enhver skabt ting. Da vi er udødelige kan vi drage nytte af alle erfaringer – liv efter liv. Alle oplevelser viser sig – i sit slutfacit – at være til nytte og glæde for alt og alle. Den guddommelige skabelsesplan udfolder sig fuldstændigt kærligt, logisk og planmæssigt.

Det evige livs grundlov

For at skabe oplevelse kræves kontrast. De største bevidsthedsmæssige kontraster i livet er behag og ubehag eller ondt og godt. For at kunne opleve det ene, må man også opleve det andet. Set ud fra evighedens perspektiv er lidelse og smerte et ►

ubehageligt gode. Vi overlever som sagt alle mentale kontraster og drager fordel af dem på sigt. I den fysiske verden skabes kontrasten af mørke og ubehag. I den åndelige verden oplever vi kontrasten af lys og alkærlighed.

Livets scene

Denne evige oplevelse sker via 6 tilværelsesprincipper; planteriget (rød farve), dyreriget (orange), det rigtige menneskerige (gul) visdomsriget (grøn), den guddommelige verden (blå) og salighedsriget (lys indigo). Her foregår livets evige vekselvirkning mellem Gud (hvid stjerne og strålefelt) og Gudesøn (cirklerne yderst).

Planteriget

Det er vores mættelse af lyset og begæret efter kontrast, der leder os fra alkærlighedens lyszoner til den fysiske verden. I planteriget begynder tilpasningen til livet i det dræbende principets sfære. Den nye bevidsthed gennemgår her sin allermest primitive fase kun med evne til at ane forskel på behag og ubehag.

Dyreriget

Naturens påvirkninger af plantevæsenet gennem tusinder af år, stimulerer skabelsen af organer for dagsbevidst oplevelse på det fysiske plan. Dermed er plantevæsenet blevet til dyr (orange). Tilpasningen til det dræbende princip kan tydeligt iagttages i udviklingen fra plante- til dyreorganisme med angrebs- og forsvarsredskaber.

Dyret må overvinde eller flygte fra fjenden. Dets organisme udgør føde og det må derfor beskytte sig med alle midler. Selvopholdelsesdriften bliver stimuleret.

Overgangen fra dyr til menneske

Det jordiske menneske er fortsat delvist et dyr og lever derfor endnu i høj grad under dyrets livsbetingelse; magt er ret. Selvom de humane verdensreligioner i tusinder af år har stimuleret menneskene bort fra brugen af det dræbende princip, er de humane evner stadig af langt yngre udviklingsdato.

Det kræver sin tid at udvikle sig fra selviskhed og overlevelsesinstinkt til det modsatte; det kærlige, tilgivende sindelag. Men processen sker automatisk ved at "vi høster som vi sår". Drabsmoralen fører til lidelse for os selv hvilket skaber længsel efter kontrasten, det humane. Med tiden opstår modtagelighed for alkærlighedens ideal og intellektuelle forklaring.

Menneskeriget

Formålet med Det Tredie Testamentes evige verdensbillede er at vejlede menneskeheden gennem det sidste stadie af overgangen fra dyr til menneske. Vi er ved at blive født ind i et nyt rige. Intellectet der blev udviklet i kampen for tilværelsen muliggør nu forståelsen af mere og mere avancerede opfattelser af os selv og verden. Med harmoniseringen af hjerte og forstand åbner sig efterhånden den uendelige kosmiske bevidsthedshorison. Da er vi blevet "færdige mennesker i Guds billede", og beboere i det rigtige menneskerige (gul), hvor alkærligheden er praksis.

De åndelige riger

Herfra fortsætter rejsen gennem de næste evige kærlighedszoner (grøn, blå og lys indigo), hvor det evige kredsløb kulminerer i lys- og lykkekontrasten.

En universel verdensplan

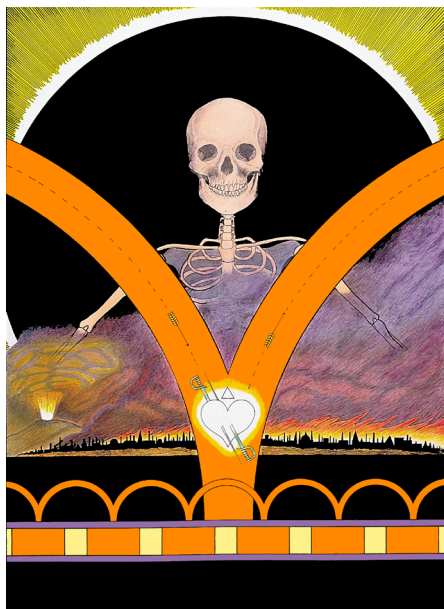
Den evige verdensplan gælder for såvel store som små væsener. Det fysiske verdensalt er opbygget som liv inden i liv, nedad og opad i det uendelige. Alt passer sammen som tandhjul i et urværk.

Universets myriader af levende væsener i mikro- mellem- og makrokosmos har alle samme enkle, evige grundanalyse. Den ydre forskellighed afspejler blot variationer over livets 6 tilværelsesprincipper.

Vores makrovæsen, Jordkloden, er også på vej mod kosmisk bevidsthed (den lille stjernefigur). Dets "kosmiske fødsel" inden for de næste 3.000 år, udgør overgangen til det fuldkomne menneskerige, Guds rige, på jorden. Herefter er det retten, og ikke magten, der afgør alle anliggender.

Det er ikke tilfældigt, at Martinus har valgt at placere de følgende to symboler på for- og bagsiden af sit værk:

Mørket

Bagsidens symbol hedder; Gennem indvielsens mørke – helvede eller ragnerok – Symbol nr. 19

Det dræbende princip

Den store orange bue og sværdet fra venstre symboliserer en mørk handling, der kommer over individet (den hvide trekant). Her svares med hævnens princip (sværdet), som vi kender det formuleret i det Gamle Testamente: øje for øje og tand for tand.

Vi høster som vi sår fra liv til liv

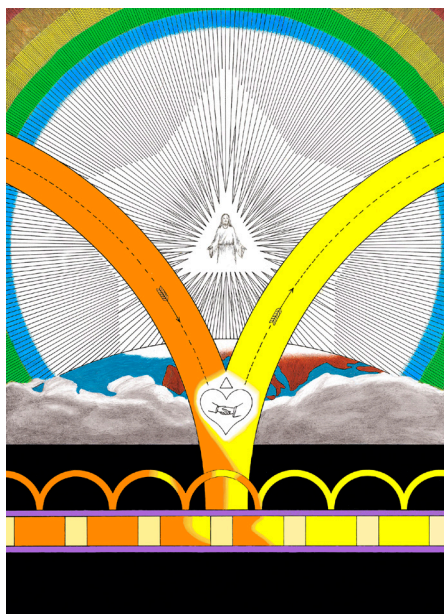
Med det kosmiske syn ses, hvorledes vi selv skaber vor skæbne fra liv til liv (orange firkanter), afbrudt af hvileperioder i de åndelige verdener (gule firkanter).

Det dræbende princip konsekvenser

Krig, politiske og religiøse kampe, fattigdom, sygdom og nød, skyldes uvidenhed om evigt liv og skæbneloven. Man tror, at man kan så krig og høste fred.

Først efter høsten af lidelserne fødes forståelsen af livets kærlighedslov, "Elske Eders fjender og velsigne dem, som forbander Eder, gøre dem godt som hade Eder, og bede for dem som krænke og forfølge Eder".

Kødspisningen er yderligere et eksempel på, at menneskene "ikke vide hvad de gøre". Al lidelse vi påfører andre levende væsener, store såvel som små, vender tilbage til os selv. Vulkanen symboliserer naturkatastrofer – og viser, at vi ikke er helt beskyttede i forhold til vort makrovæsen, Jorden. Vi udgør selv et makrovæsen i forhold til vor organisme. Hvis vi byder den ringe kår, fødes vi i ydre naturområder, der er tilsvarende farlige. Men selv under mørkeindvielsen, i "det dræbende princip sfære", er vi omgivet af alkærligheden (stråleglorien). Den modtagelige sjæl kan altid finde vejledende lys, der viser vej ud af mørket.

Lyset

Forsidesymbolet hedder: Det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse – Symbol nr. 23

Det livgivende princip

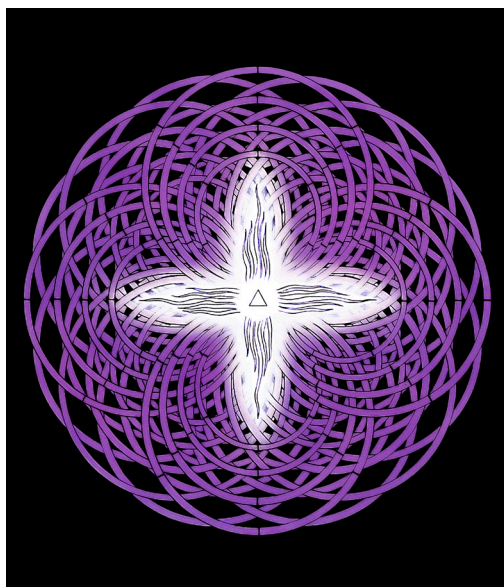
Her illustreres det Nye Testamentes alttilgivende moralprincip – målet med udviklingen. De to forbundne hænder symboliserer, at det kærlige menneske møder fjendskab (venstre orange bue) med venskab (højre gule bue), og dermed skaber en lys og lykkelig fremtid for sig selv og sin næste i dette og fremtidige liv (de firkantede felter

iblandes mere og mere gul farve). Hver lidelseserfaring gør os med tiden mere medfølelse, indtil vi kun nænner at gøre det gode som Kristusvæsenet på symbolet. ►

Det kosmiske livssyn

Nederst på de to symbolers sorte baggrund illustreres det kosmiske livssyn med de mange jordeliv, skæbneloven og udviklingen fra dyr til menneske. Vi ser, at Det Tredie Testamente underbygger Det Ny testamentets moralprincip.

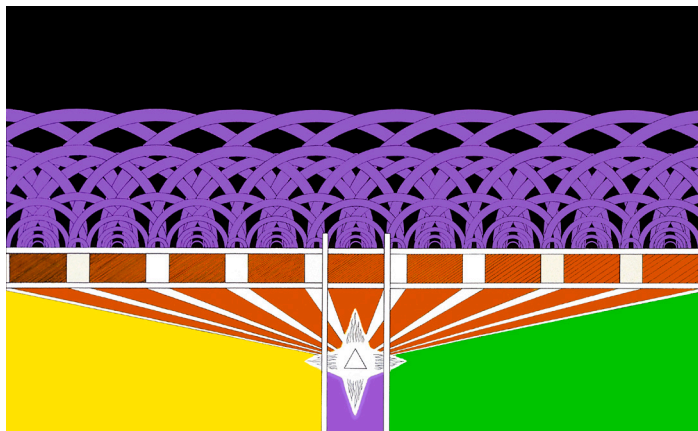
Målet med de mange jordeliv er at lære os at "elske Gud over al ting og vor næste som os selv". Vi er da blevet til "mennesket i Guds billede efter hans lignelse".

Vi høster, som vi sår

Evighedslegemet – Symbol nr. 16

Her symboliseres vores kosmiske stråleformede evighedslegeme. Altid i perfekt balance (korset) upåvirket af enhver død og lemlæstelse af det midlertidigt skabte åndelige og fysiske legeme. Al energi bevæger sig i lovbundne kredsløb. Det ses her, hvorledes enhver tanke og handling bevæger sig i små og store kredsløb tilbage til os selv (trekanten).

Det evige nu

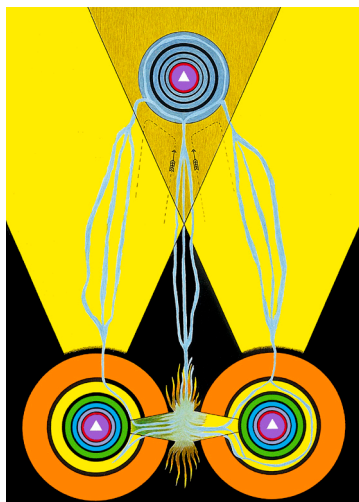
Det levende væsens skæbnebuer – Symbol nr. 18

På symbolet ser vi hvorledes skæbnebuerne knytter det ene liv sammen med det næste. I nuet lever vi på én gang i såvel fortid, nutid og fremtid. Vores handlinger i dag (feltet i midten under trekanten, jeget) bestemmer kvaliteten af vores fremtidige liv (grønt felt) – ligesom vores bevidsthed og organisme i dag er konsekvensen af fortidige (gult felt) tanker og handlinger. Men vi kommer kun til at opleve det ubehag, som vi stadig kan nænne at skabe for andre. Princippet "Syndernes forladelse" er en virkelig realitet.

Den fysiske organisme er blot ét udskifteligt redskab for oplevelse af livet i den fysiske verden. Når dette redskab er blevet slidt op – af naturlige eller unaturlige årsager – bliver det uegnet for livsoplevelse og udskilt ved en proces, vi kalder for "døden". Denne "død" er i virkeligheden en fødsel til det åndelige plan, hvor vi oplades af lyse oplevelser og hvile, indtil vi igen inkarnerer. Der findes ingen død.

Reinkarnationsprocessen

Parringsakten eller Guds ånd i mørket – Symbol nr. 34

Men det var ikke let for fortidens mennesker at forstå tanken om reinkarnation. I Bibelen kan vi fx læse Nikodemus stille spørgsmålet til Jesus: "Hvordan kan et menneske fødes, når det er gammelt?" Der skulle gå tusinder af år, før menneskene var intellektuelt modnet til at kunne tage imod sådanne analyser.

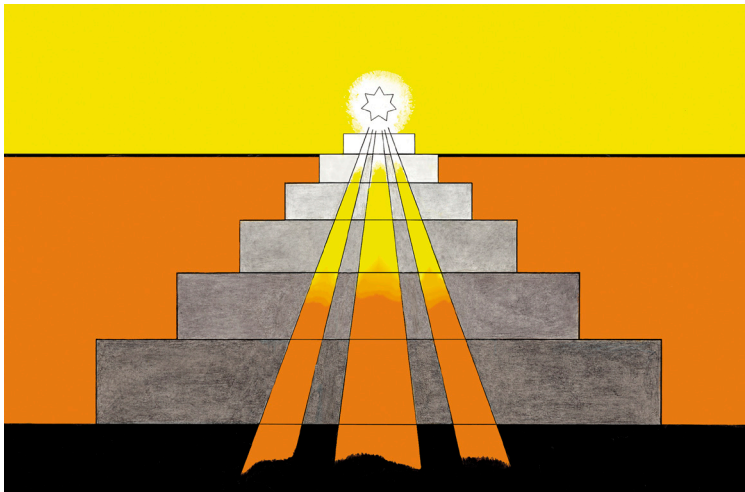
De nederste store cirkler symboliserer en mand tv. og en kvinde th. i parringsaktens kulmination. Under denne midlertidige salighedsoplevelse (den flammende ild) er parterne på bølgelængde med det åndelige plans højere vibrationer.

Således skabes kontakten (de indigo linjer) til

et individ på det åndelige plan (øverste cirkel), der skæbnemæssigt passer med disse forældre. Forelskelsestilstanden lyser op i mørkets sfære, og garanterer samtidigt genfødslen ind i denne.

Denne tilstand skaber dog også kamp og rivalisering om besiddelse af det modsatte køn. For et rendyrket han- eller hunvæsen er alkærligheden organisk umulig. Virkelig næstekærlighed er ikke et spørgsmål om vilje, men om væsenets sympatiske anlæg.

Kristus er eksemplet på den fuldkomne, kærlige og tilgivende tilstand. Trods sin kulminerende lidelse på korset kunne han bede for sine bøddler: "Tilgiv dem, thi de ved ikke hvad de gøre" (Luk 23:34). Evnen til at elske sin næste uanset køn, hviler på et organisk grundlag – på samspillet mellem det levende væsens maskuline og feminine pol. Der er kosmiske årsager bag det seksuelle med dets veje og vildveje frem mod den færdige menneskelige tilstand.

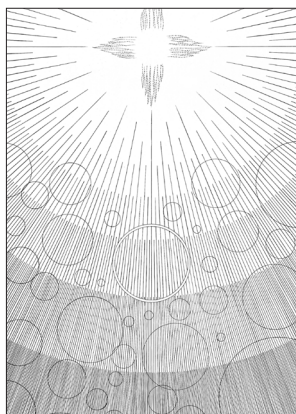

Det åndelige forældreprincip

Verdensgenløsningsprincippet – Symbol nr. 2

Menneskeheden er ikke ladet alene under udviklingen fra dyr (orange) til menneske (gul). Ligesom børn bliver kærligt passet og opfostret til de kan klare sig selv, får menneskeheden vejledning fra oven gennem et åndeligt forældreprincip – verdensgenløsningsprincippet.

Guddommen (hvid stjerne) fører alle levende væsener opad og fremad ved hjælp af dette åndelige forældreprincip (strålerne). Under udviklingen fra lavere til højere bevidsthed (trappefiguren) får vi idealer og forskrifter, der genialt tilpasses det pågældende udviklingstrin.

Guds ånd over vandene

Guds ånd over vandene – Symbol nr. 1

Guds almægtige og alkærlige bevidsthed gennemtrænger alle dele af verdensaltet med sin fuldkomne manifestation og skabelse (det flammende kors). Verdensaltet lever og tænker! Altet er gennemstrømmet af liv og tanke. Disse tanker viser sig som kosmiske verdensimpulser, der danner fundament for forskellige kulturepoker. Dobbeltcirklen symboliserer

Jorden og dens menneskehed. Den er i kontakt med tre kosmiske tanke- eller verdensimpulser:

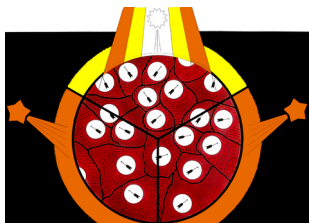
Nederst – naturmenneskenes bevidsthed og kultur.

Midten – den næste impuls giver næring til mennesker på trosstadiet og stimulerer menneskehedens samlede kulturmanifestationer i denne periode. Den traditionelle opfattelse af Det Gamle og Det Nye Testamente hører under denne gamle verdensimpuls.

Øverst – materiel og åndelig videnskab, internationalisme, moderne kunst, arkitektur og musik såvel som ulykkelige ægteskaber, sindssygdom, seksuelle abnormiteter og politiske omvæltninger vidner om en stadigt accellererende åndelig udviklingsproces – i starten præget af irreligiositet.

Men denne materialisme er kun et begynderfænomen. Med næstekærlighedens intellektuelle begrundelse i form af åndsvidenskaben, vil konflikten mellem tro og viden efterhånden forsvinde og menneskeheden vil igen, med såvel hjerte som forstand, få kontakt med livets åndelige side.

Følgende tre symboler viser, hvorledes bevidsthedens udvikling fra dyr til færdigt menneske afspejles i udviklingen fra nationalisme til internationalisme.

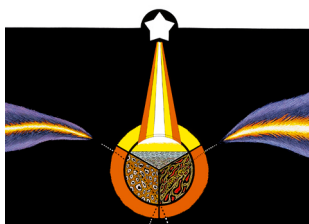
Vejen til fredsriget 1: Nationalismen

Det ufærdige menneskerige – Symbol nr. 24

I dyreriget er magt lig med ret. Dette talent er indøvet til automatik i dyreriget og gennemsyrrer relationerne mellem menneskene og nationerne på alle niveauer.

Verden er inddelt i nationer (de forskellige felter), der kollektivt monopoliserer naturens rigdomme. Regeringerne i de forskellige lande (pilene) stræber hovedsagligt efter økonomisk og militær magt. De praktiserer stadig i høj grad det dræbende princip i form af hævn og straf (de orange stjernefigurer) i sine ydre- såvel som indre retspraksis.

Vi skal nu se, hvordan verden føres frem mod ægte humanisme og fred (strålerne og den hvide stjerne øverst).

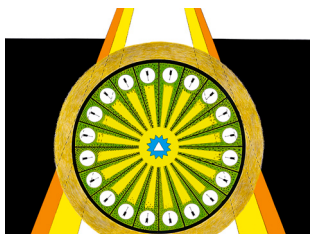
Vejen til fredsriget 2: Konsekvenser

Menneskehedens karma – Symbol nr. 25

Også nationernes handlinger er underlagt skæbneloven. De dyriske tilbøjeligheder forstærker en speciel åndelig udstråling (den tykke orange skorpe), der tiltrækker en tilsvarende mørk lidelseskarma (flammerne). Vi høster som vi sår.

Felterne til højre og venstre symboliserer denne karmas forskellige kvalitet. Til venstre den hurtige "død", der kan komme som virkning af vores drab på dyr og andre individer. Til højre den langsomme lidelseskarma i form af livslange lidelser, invaliditet, sygdomme mm. ►

Den 5-takkede stjerne symboliserer det religiøse princip, hvormed Gud fører menneskene fra disse tilstande til alkærligheden, via humane religioner (gult felt) og efterhånden den rene åndsvidenskab (hvidt felt). Vi ser allerede mange humane resultater af denne proces; omsorg, kunst, arkitektur, litteratur, videnskab og teknik (cirkelns blåfarvede felt).

Vejen til fredsriget 3: Verdens forenede stater "én hjord og én hyrde"

Det kommende fuldkomne menneskerige
– Symbol nr. 26

Målet med udviklingen på Jorden

Gennem kristendomsundervisningen har vi lært om "en ny himmel og en ny Jord"; at et fredens og kærlighedens rige, skal opstå på Jorden. Det Tredie Testamente bekræfter at dette vil ske – ikke mirakuløst fra den ene dag til den anden, men via gradvis udvikling.

I det kommende fuldkomne kærlighedsrige på Jorden er nationerne blevet regioner med hver deres særpræg (de grønne felter). Tidligere religiøse forestillinger (gul og orange) er blevet afløst af viden om Gud og udviklingens gang (hvid farve). Denne viden forener menneskene i al deres forskellighed, og bliver derfor det åndelige grundlag for kærlighedsriget på Jorden.

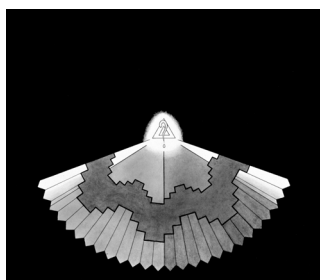
Verdensregering (den gule sol), bliver i starten ledet af de ypperste repræsentanter inden for hvert enkelt kompetenceområde indsat vha. frie valg. Efterhånden kan denne regering sammensættes af kosmisk bevidste væsener (blå stjerne).

Af andre faktorer kan nævnes:

- Afrustning. Med én verdensstat bliver alle udfordringer af indenrigspolitisk natur. I starten vil et verdenspoliti virke som garant for indre sikkerhed.

- Et åbent højeste lov og retsvæsen der kender forskel på forbrydelse og abnormitet, kender udviklingens gang og derfor kun anvender humane opdragelsesmetoder.
- Afskaffelse af penge og privat besiddelse af de fælles naturværdier. Forretningsprincippet, der i fortiden gjorde det muligt, fuldt lovligt, at bedrage sig til en større værdi for en mindre, er afløst af et guddommeligt forretningsprincip; lige værdi for lige værdi. Arbejdstidskvitteringer indføres som betalingsmiddel.
- En fond til betaling af barndoms, alderdoms og sygdomsperioder.
- Maskinerne frigør menneskene fra forbandelsen: "i dit ansigts sved skal du æde dit brød". Vi får tid til udvikling af ånd, kunst og human kultur.
- Retten bestemmer over magten på alle områder. Verdensstaten bliver ledet af intellektualiseret følelse og humaniseret intelligens – næstekærlighed.

Bibelens ord om én hjord og én hyrde – ét folk med én Gud og én sand religion – vil således blive opfyldt her på Jorden.

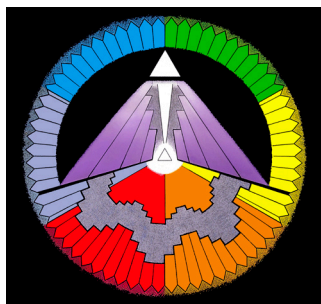

Det materialistiske eller døde verdensbillede

Det materialistiske eller ufærdige verdensbillede – Symbol nr. 22 A

Det dominerende nutidige syn på verdensaltet er en døds kult. Flere og flere mennesker ser kun det materialistiske aspekt af virkeligheden. Med dette materialistiske perspektiv kan vi skabe geniale praktiske, tekniske hjælpemidler, men det giver os kun lidt, for ikke at sige ingen, kundskab om det levende og den psykiske side af livet. Mange tror, at livet er identisk med materien: Man tror altså på døden. Med dette fysiske perspektiv på livet virker det selvfølgelig naivt at bede, og denne funktion er derfor næsten helt stagneret.

Vi skal nu se forskellen mellem det materialistiske og det kosmiske evige verdensbillede.

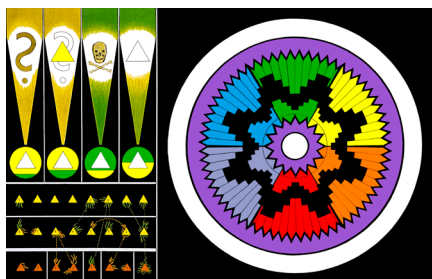
Det levende, åndelige verdensalt

Den evige kosmiske organiske forbindelse mellem Gud og Gudesøn 2 – Symbol nr. 22

Vi ser, at spørgsmålstegnet med hensyn til de åndelige verdener eksistens er afløst af symboler for vores overbevidsthed dvs. det evige immaterielle jeg (trekanten) og dets lige så evige skabeevne.

De åndelige verdener er taget med og markerede med gult, grønt, blå og lys indigo farve. De udgør Guds primære bevidsthed. Alle væsener her har været igennem mørkets kulmination i de fysiske verdener (røde og orange farver). Således opretholdes også Guds bevidsthed i evig kulminerende almagt og alkærlighed.

De færdige mennesker i Guds billede er Guds højeste redskaber for at styre og lede skæbnedannelsen i de underliggende endnu ufuldkomne fysiske verdener.

Bønnen

Den evige kosmiske organiske forbindelse mellem Gud og Gudesøn 1 – Symbol nr. 21

Åndelig samtale

Symbolet til højre udtrykker igen det kosmiske perspektiv på verdensaltet, dvs. Gud. Vi befinder os alle i centrum af denne altomfattende organismes bevidsthed, og er altid urokkeligt organisk knyttede til Gud. Det er derfor vi altid kan kommunikere med den åndelige verden – også når vi befinder os i en fysisk organisme.

Bønnens udviklingsproces

Denne samtale med den åndelige verden udvikles fra dyrets skrig ud i det ukendte helt frem til den bevidste samtale direkte med Gud, som vi kender fra Kristus, der udtalte: "I skal bede og aldrig blive trætte". Felterne øverst til venstre symboliserer udviklingen fra flergudsdyrkelse, ét Guds religion, den ateistiske tilstand og frem til det færdige menneskes dagsbevidste kontakt med Gud. De jævnbrydige grønne og gule farver bag trekanten symboliserer dette menneskes fuldkomne balance mellem intelligens og følelse.

Hvordan går kommunikationen til?

Nederst tv. symboliseres de åndelige skytsengle, Guds lytteorganer, der opfanger selv det mindste suk på det fysiske plan og formidler svar og hjælp (gule trekanter). I den grad evnerne rækker til, kan vi alle agere skytsengle for vores medmennesker ind imellem inkarnationerne. Her vises forskellige aspekter af den uafbrudte vekselvirkning med det åndelige plan; bøn, skabende menneskers inspirationstilstande, anvendelse af medier og den dagsbevidste fuldkomne kommunikation som det færdige menneske ét med Gud.

Ét med Faderen

Det Tredie Testamente forklarer livet som en dialog mellem den evige, alkærlige og allestedsnærværende Fader og hans ligeså evige søn/datter – i det indre såvel som i det ydre. Det uselviske tankeklima gør mennesket ét med Gud. Med ordene: "ske ikke min men din vilje" gør den bedende sig til ét med Guds vilje og oplever derfor bønnens højpsykiske magi. Gud svarer på alle bønner via ydre hændelser, ny forståelse eller strømme af livskraft ind i bevidstheden. Med denne hjælp til at tage "det sure med det søde" udvikles lidt efter lidt den alkærlige tilstand.

Det færdigt udviklede menneske er i harmoni med hele livet, og kan derfor udtrykke som Kristus: "Jeg og Faderen vi er ét" (Joh. 10:30).

Det Tredie Testamente – litteraturoversigt

Det Tredie Testamente omfatter Martinus samtlige udgivne skrifter og symboler.

LIVETS BOG bind 1 – 7 (Se indholdsfortegnelse på side 22-23 i dette hæfte)

Det Tredie Testamente forklarer livets egen religion. Her er vi alle på forhånd medlemmer, onde såvel som gode, troende såvel som ikke troende, også dyrene, og planterne – her behøves ingen optagelsesceremonier. Alle har uundværlige roller i de gigantiske skuespil, der foregår i naturen og som vi kalder for verdensaltet. Da verdensaltet her beskrives som levende, kan det sammenlignes med en bog – Livets Bog. Alle læser i denne bog – hvert eneste øjeblik. "Livets Bog" vil hjælpe os til forstå "livets tale" og her opdage hvem vi er, hvorfra vi kommer og hvortil vi er på vej.

DET EVIGE VERDENSBILLEDE bind 1 – 4

Det evige verdensbillede indeholder de udgivne kosmiske symboler og forklaringer. Med hjælp af symbolerne kan læseren let danne sig et overblik over de kosmiske analyser og det evige verdensbillede. Adskillige symboler er desuden vist og forklaret i "Livets Bog" og i nogle af de andre bøger.

Her beskrives vores indre verden, evige struktur, livslovene og de store kosmiske sammenhænge. Da de kosmiske realiteter ikke er begrænsede i tid og rum, kan de kun beskrives symbolsk. Bind 1 indeholder symbol 1-16, bind 2: symbol 17-26, bind 3: symbol 27-33 og bind 4* symbol 34-44

LOGIK

Kærlighed og logik er ét og samme. Den materialistiske videnskab og livsmysteriet. En ulogisk verdensopfattelse. Bibelen indeholder evighedsfacitter beskrevet for de enfoldige og de vise.

Skabelsesberetningen forklares. Reinkarnation. Vejen ud af dyreriget, det fuldkomne menneske ét med Gud. Det evige liv og nødvendigheden af både lys og mørke. Guds ophøjede syn på verden: Alt er såre godt. Bogen er tænkt som en indføring i det evige verdensbillede.

BISÆTTELSE

Her forklares et nyt og vigtigt aspekt af kærlighedsbudet: forholdet til det levende mikrokosmos. Søvn, ernæring, tanke, sundhed, livskraft, ligbrænding, blomsterplukning, vivisektion, giftindtagelse, flokbevidsthed, materialistisk og kosmisk videnskab.

YDERLIGERE BØGER OG ARTIKLER

En lang række artikler er udgivet i tidsskriftet "Kosmos". De følgende artikler er udgivet i 28 småbøger (nummer i parentes). Artiklerne er i det følgende sorteret efter indhold:

Omkring min missions fødsel (4) – Juleevangeliet (13) – Gavekultur (12) – Julelysene (14) – Påske (2) – Hvad er sandhed? (3) – Pilatus, Kristus og Barrabas (17) – Vejen, sandheden og livet – Dømmer ikke (21) – Hvorfor skal man tilgive sin næste? (17) – Tanker omkring påske (14) – På kærlighedens alter (20) – To slags kærlighed (28) – Et glimt af verdensgenløsningen – Getsemane have (15) – Den sekundære og den primære opstandelse (22) – Pinseglans over livet – Blade af Guds billedbog (6) – Reinkarnationsprincippet (16) – Jeg'et og evigheden (27) – Udødelighed (26) – De levende væseners udødelighed (23) – Gennem verdensaltets tomrum – Universets mælkeveje (16) – Kosmisk bevidsthed (10) – Kosmiske glimt (19) – Det psykiske tempel (21) – Den store fødsel (18) – Mental suverænitæt (10) – Vejen til indvielse (12) – Bønnens mysterium (11) – Meditation (20) – Det femte bud (19) – Ud af mørket (15) – "Dyrets billede" og "Guds billede" (18) – Primitivitet og overtro (23) – Bevidsthedens skabelse (14) – Verdenssituationen og "Guds billede" – Guds skabelse af mennesket – Djævlbevidsthed og kristusbevidsthed (26) – Lavintellektualitet og højtintellektualitet (19) – Primitiv og intellektuel gudsdyrkelse (18) – Den længst levende afgud (7) – Mellem to verdensepoker (9) – Menneskehedens skæbne (1) – Livets skæbnespil (18) – Jordmenneskets skæbneårsag – Verdensreligion og verdenspolitik (17) – Verdensfredens skabelse (27) – Kulturens skabelse (24) – Vejen til paradís (25) – Menneskeheden ét med Gud (20) – Åndsvidenskabens nødvendighed (23) – Hinsides dødsfrygten (21) – Den ideelle føde (5) – Unaturlig træthed (16) – Mentale fængsler – Livets vej (22) – Menneskeheden og verdensbilledet – Omkring mine kosmiske analyser (12).

Det Tredje Testamente – Den intellektualiserede kristendom*

Redigeret udgave af Martinus efterladte, uafsluttede manuskripter, der understreger sammenhængen mellem Det Gamle, Det Nye og Det Tredie Testamente.

Artikelsamling 1 (45 Foredrag og artikler af Martinus)

Indeholder 45 udvalgte foredrag og artikler af Martinus i kronologisk rækkefølge fra perioden 1929-1972. Tidens aktuelle begivenheder spejles i evighedslyset.

* Redigeret efter Martinus' bortgang vha. efterladte manuskripter.

Livets Bog – hovedværket i Det Tredie Testamente

Kapitler og indhold i Livets Bog bind 1-7.

LIVETS BOG 1

I fortalen redegør Martinus for kilden til sin viden og den frihed og tolerance, der møder læserne fra forfatterens side. Derefter følger 6 kapitler, der tilsammen udgør indledningen til Livets Bogs 7 bind.

Livets Bog 1 indeholder følgende kapitler:

1. Verdenssituationen
2. Det guddommelige skaberprincip
3. Den ny verdensimpuls
4. Et internationalt verdensrige under skabelse
5. Jordmenneskehedens modtagelighed for den ny verdensimpuls
6. Fra dyr til menneske
7. Grundenergiene og tilværelsesplanerne
8. Udvikling

Til hjælp for analyserne er der gengivet og forklaret 8 kosmiske symboler.

LIVETS BOG 2

Afsnittet: "Kosmisk kemi" indledes. Dette bind fokuserer på vores tankeverden, mentalitet eller sjæl. Vores skæbne er udelukkende et resultat af, hvorledes vi bruger vores bevidsthedskræfter. For at kunne tænke og handle fuldkomment, må vi også kende til lovene for tænkning. Med dette kendskab bliver det muligt at skabe en fremtidig fuldkommen skæbne og en fuldkommen verden.

Livets Bog 2 indeholder følgende kapitler:

9. Loven for stoffernes reaktion
10. Jeg'ets evige kraftkilder
11. Tankeklimaer

samt symbolet "Grundenergiernes kombination", der forklares.

LIVETS BOG 3

Afsnittet "Kosmisk kemi" fortsætter og afsluttes. I Kapitel 12 "Livssubstanser" bliver det evige livs grundprincipper katalogiserede og beskrevne. Symbolerne "Kredsløbsprincippet" og "Livsmysteriets løsning" forklares. Dette bind afsluttes med en sammenligning mellem talsystemets logiske opbygning og verdensaltets evige grundstruktur.

LIVETS BOG 4

Afsnittet "Det evige liv" indledes. I Kapitel 13 behandles emnet: "Det levende væsen". Gud åbenbares i det levende væsen og omvendt. Evighed og tid – en enhed. Åndelige verdener. De indviede og de "døde". Formålet med den fysiske verden. Bibelen og åndsvidenskaben. Politik og religion. Strafferet og kristendom. Demokrati, diktatur, kapitalisme, kommunisme og verdens forenede stater. Jødernes historie og skæbne. Forskellen mellem Det Gamle og Det Nye Testamente. Ægteskab og alkærlighed. Symbolet "Livet og døden" forklares.

LIVETS BOG 5

Kapitel 14 behandler emnet "Den højeste ild" eller seksualismen i alle dens fremtrædelsesformer. Næstekærlighedens organiske struktur. Seksualitetens forvandling. Adam og Evas skabelse, en kosmisk forklaring. Troen på jomfrufødslen. Parringsympati og alkærlighed. Mørke, lidelse og forelskelse. Foreningen af det mandlige og det kvindelige i menneskets psyke. Skabelsen af mennesket i Guds billede. Fra dyr til menneske. Forskellige seksuelle stadier fra "A" til "K". Seksuelle veje og vildveje analyseres. I det fuldkomne menneskerige tager man ikke til ægte.

LIVETS BOG 6

Kapitel 15 analyserer "Guds rige eller livets eventyr". Det indre psykiske tempel symboliseres ved Jødernes tempel. Forgården, det hellige og det allerhelligste symboliserer psykiske realiteter på vej til indvielsen.

Meditation, kosmiske glimt, bønnens princip, elektricitet og tærskelens vogtere. Åbningen af det allerhelligste – oplevelsen af at være ét med Gud.

Gud taler til sin elskede Gudesøn, Guds bevidsthed; "Den hellige ånd". Faderen og sønnen, tiden og rummets skabere. Gud som Fader og beskytter af alle levende væsener.

LIVETS BOG 7

Afsnittet "Det evige liv" afsluttes. I Kapitel 16 uddrages konsekvenserne af det evige verdensbillede. Emnet er "Den kosmiske verdensmoral" – den ny verdenskulturs fundament.

Verdensregeringens opgave. Pengeløs økonomi. Afskaffelse af straf og tortur. Kosmisk videnskab og den materialistiske videnskabs begrænsning. Verdensbilledet opsummeres i 41 punkter. Ud af mørket. Alle mennesker bliver en virksom celle i Guds bevidsthed.

Efterskriftet: "Gudesønnen ét med sin Fader", en tak til Gud, var det første Martinus skrev efter indvielsen, sin kosmiske ildåb, i marts 1921.

Citater fra Det Tredie Testamente

Opfyldelsen af Kristi profetier

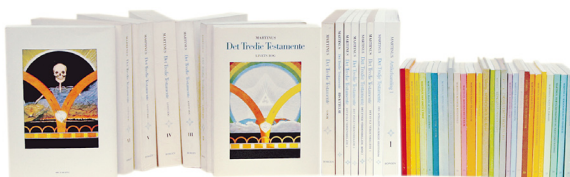
“Verdensgenløsningens udfoldelse i vor tid er at give menneskene viden og ikke tro. Men at give menneskene viden er jo at give dem ånd. Og hvis denne viden udgør selve livsmysteriets løsning, er en fuldkommen helhedsanalyse af selve verdensaltet, Guddommen og det levende væsen, kan den ikke undgå at udgøre eller være hundrede procents identisk med ‘den hellige ånd’. Og kun dette kan være opfyldelsen af, hvad Bibelen i kraft af Kristus har forjættet menneskene.

Mit arbejde er ikke en ny dogmatisme eller et nyt trosobjekt, men er udelukkende videnskab. Det har ganske vist ikke sine professorer eller doktorer, men det forandrer ikke den kendsgerning, at det aldrig nogen sinde kan omstødes, idet det indeholder enhver tings absolutte begrundelse for dets identitet med det store facit, ‘alt er såre godt’, det mørke såvel som det lyse, det onde såvel som det gode.

En bedre analyse og dermed et bedre livsfundament kan ikke skabes eller kan ikke eksistere. En større begrundelse for næstekærligheden kan således ikke gives, og et større grundlag for skabelsen af væsenets egen frigørelse vil der således heller aldrig nogen sinde kunne åbenbares, idet en sådan ville være totalt umulig.

Men da mit arbejde er en analyse af sandheden, er en videnskabelig udredning af, hvorledes det går til, at alt er såre godt, at det altså er selve livets analyse, er den ikke noget, jeg kan være ophav til. Den har ikke noget ophav, den er selve livets analyse, er fra evighed til evighed.”

Citeret fra ‘Åndsvidenskab’ – Kosmos nr. 11 (1999)

Ingen religion, sekt eller forening

”Når mit arbejde, hvilket vil sige det første bind af ‘Livets Bog’, mine foredrag og de herpå baserede studiekredse landet over, har begyndt at vække interesse, har begyndt at skabe bevægelse, er det i henhold til det før beskrevne absolut nødvendigt, at denne bevægelse ikke bliver vildledt til at begrænse, indkapsle eller krystallisere sig i en forening, sekt eller et trossamfund og derved blive et ensidigt monopoliserende ‘eneste saliggørende’.”

Citatet er hentet fra det første nummer af bladet ‘Kosmos’ (1933)

Gud taler gennem alt

”Den jordiske menneskehed er nu nået frem til et stadium i sin udvikling, hvor den må lære at forstå, at den Guddommelige visdom vælder frem alle vegne. Gud taler til menneskene gennem alle ting, behagelige og ubehagelige, gennem kriser, fattigdom og arbejdsløshed, gennem krig, revolution og lidelse såvel som gennem sundhed, styrke og velvære, gennem kærlighed, tolerance og visdom. Alt er udstråling af det samme væsen. Alt er en ud over verden, gennem hele universet, gennem mikrokosmos og makrokosmos rungende røst eller tale. Den vibrerer gennem stjernernes skin. Den lyser i klodernes gang. Den hviskes gennem den sagte brise og mumles i skovens dyb. Den fløjtes gennem fabrikernes sirener og mærkes i maskinernes larm. Den synges over vuggen og tales ved graven. Den er anelse, vished og tro. Den er viden, erkendelse og håb. Den er død, opstandelse og liv. Den er farve, vibration og lys. Den er alt, hvad der overhovedet kan sanses, tænkes og opleves. Og da denne tale, jo mere den forstås af individet, viser sig som en bekræftelse på, at »alt er såre godt«, vil den altså være identisk med den allerhøjeste kærlighedsmanifestation og visdomsforkyndelse.”

Citeret fra Kosmos 1933

30 år gammel i 1921
– året for hans kosmiske fødsel

Martinus 44 år gammel

Hvem var Martinus?

Martinus deler hjemland med den store eventyrforfatter H. C. Andersen, som kunne gøre et eventyr ud af virkeligheden. Man kan sige det omvendte om Martinus. Han har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle religionernes evige kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab!

Martinus fødtes i 1890 i Sindal, Nordjylland hvor han voksede op hos plejeforældre på et lille husmandssted. Han fik ingen uddannelse udover den elementære skolegang og ønsket om selv at blive skolelærer gik ikke at opfylde pga. de ringe økonomiske kår. I stedet blev han røgterdreng, mejerist, oppasser, nattevagt, postbud og kontorist i København.

Det følgende er Martinus' egne ord fra manuskriptet til 'Den Intellektualiserede Kristendom': "I mit 31. år oplevede jeg en åndelig proces, der førte mig ind i en kosmisk mission. Det var en aften i marts måned 1921, at jeg således sad i fuldstændigt mørke i mit værelse på Nørrebro Runddel i København og koncentrerede mig på Gud. Og det var under denne koncentration på Gud og i dette totale mørke, at jeg i vågen dagsbevidst kosmisk vision kom til at opleve min

dengang for mig selv ufattelige guddommelige kaldelse til intuitivt at klarlægge og manifestere som kosmisk videnskab det 'meget', som Jesus kunne have fortalt sine disciple, men som hverken de eller datidens offentlige autoriteter og myndigheder var udviklede nok til at kunne fatte. Den Kristusvision, jeg oplevede, var ikke nogen drøm eller hallucination, men en absolut vågen kosmisk dagsbevidst oplevelse indebærende en tydelig tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre. Allerede næste formiddag følte jeg, at jeg igen måtte meditere.

Efter at jeg havde sat mig til rette i min kurvestol, der nu forekom mig at være opladet med en form for stærk åndeligt virkende kraft, bandt jeg et tørklæde for øjnene og befandt mig således i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang blev himlen mere lysende, indtil den udgjorde et blændende ocean af lys i guldets reneste farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrerende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld, men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine møbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foreteelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit udødelige Jeg's element, det udødelige Jeg, der tilsammen med alle eksisterende levende væseners udødelige Jeg'er er ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdens-kulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbødte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom."

Den røde tråd • Maj 2007

Udgiver: Info@det-tredie-testamente.dk.

© Martinus kosmiske symboler og citater fra Det Tredie Testamente er beskyttet i henhold til loven om ophavsret. Copyright indehaves af Martinus Åndsvidenskabelige Institut i København, Martinus Idealfond.

Alle er lærere og alle er elever

Den åndelige videnskab kan ikke indkapsles i foreninger eller sekter med over- og underordnede. Livet selv, synonymt med Gud, er den højeste lærer i menneskets udvikling frem imod en højere bevidsthed – alkærligheden.

Tilgængeligt for alle

Det Tredie Testamente er tilgængeligt for enhver der er interesseret.

Alle der føler sig inspireret af Det Tredie Testamente kan arrangere studiegrupper eller give undervisning. Det er ligeledes frit at downloade og anvende dette materiale i uændret form til non-profit formål. Det er udviklet i samarbejde med Martinus sidste elev, Rolf Elving.

Synspunkter vedrørende dette materiale og ønsker om dets oversættelse til andre sprog sendes til udgiver:

Info@det-tredie-testamente.dk

www.det-tredie-testamente.dk

På ovenstående internetadresse findes mere informationsmateriale, en internetskole under opbygning, oversigter over foredrag samt links til andre websider. Ved at klikke på "Diskussionsforum" får interesserede direkte adgang til samtale, spørgsmål og svar relateret til indholdet i værket.

Der er websider på følgende sprog og flere er under forberedelse:

Dansk

www.det-tredie-testamente.dk

Svensk

www.tredjetestamentet.se

Engelsk

www.thirdtestament.com

Tysk

www.dasdrittetestament.info

Russisk

www.tretijzavet.ru

Arabisk

www.al-3ahd-al-thaeth.info

Esperanto

www.triatestamento.info